

با سلام خدمت آقای شهبازی و دوستان عزیز

هر وضعیت و اتفاقی را به خداوند لینک بزینم

در دنیای اینترنت بارها لینکها را دیده‌ایم و هر لحظه با لینکها سروکار داریم. لینکها واسطه‌هایی هستند که با کلیک کردن روی آنها به محیط دیگری منتقل می‌شویم. حال این تمثیل را می‌توان هنگام فضاگشایی استفاده کرد.

این از آن جایی در من روشن شد که در حیاط خانه داشتم رقص یک نوع گل قرمز رنگ زیبایی را در اثر وزش باد می‌دیدم. به گل گفتم: چه قدر زیبا می‌رقصی. به باد گفتم: چه قدر زیبا می‌وزی که باعث رقص گل می‌شوی.

سپس در آن زمان خداوند یادآور شد که، هر دوی آنها از من است. مسبب الاسباب اصلی من هستم. همه چیز به من وصل است و از من سرچشمه می‌گیرد. منبع زیبایی، برکات، نعمت‌ها، انواع راه‌حل‌ها، من هستم.

سپس گفت: پس روی هر لینکی، هر لینک وضعیت و اتفاقی، کلیک کنی به فضای یکتایی من منتقل خواهی شد. به من خواهی رسید.

سپس گفت: هر وضعیتی که می‌بینی، هر مدل شکل و شمایل که در بیرون می‌بینی، هر نوع آدمی، هر نوع کنش و واکنشی، هر نوع شخصیتی، هر نوع اقلام مادی، هر تغییری، هر کم و زیاد شدنی، لینکی است به سوی من. که با فضاگشایی، انگار که روی آن لینک، کلیک کردی و به من زنده می‌شوی.

پس هماره روی معشوقه نگر
این به دست توست، بشنو ای پدر
(مولوی، مثنوی، دفتر ششم، بیت ۳۰۹۷)

گیرم که نبینی، رخ آن دختر چینی
از جنبش او، جنبش این پرده نبینی؟
(مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۲۶۴۱)

فقط باید خداوند را ببینم و این بدست من است. که فضا را باز کنم. و جنبش خداوند در پس پرده تمامی وضعیت‌ها قابل مشاهده است. از واضح هم، واضح‌تر است.

خلاصه دوستان این نوع دید، نیز مثالی بود که گفتم با شما در میان بذارم. کمکی‌ست در جهت عدم نگر داشتن مرکز. این که هر چیزی را می‌بینیم در مرکزمان نگذاریم و علاقه به آن پیدا نکنیم. چون تنها خداوند وجود دارد و همه وضعیت‌ها، کلاه خداوند هستند. و ما باید سریعاً در هر چیزی، در هر انسانی خداوند را ببینیم. تنها خداوند را ببینیم. در واقع خداوند خودش را می‌خواهد ببیند.

شاد باشید

اشکان
از مازندران